COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 26.3.2010
COM(2010)114 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU

de evaluare a progreselor comunicate de Italia Comisiei şi Consiliului privind recuperarea taxei suplimentare datorate de producătorii de lapte pentru perioadele dintre 1995/96 şi 2001/02

(în conformitate cu articolul 3 din Decizia nr. 2003/530/CE a Consiliului)

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU

de evaluare a progreselor comunicate de Italia Comisiei şi Consiliului privind recuperarea taxei suplimentare datorate de producătorii de lapte pentru perioadele dintre 1995/96 şi 2001/02

(în conformitate cu articolul 3 din Decizia nr. 2003/530/CE a Consiliului)

Prezentul raport de evaluare este înaintat de Comisie în conformitate cu articolul 3 din Decizia 2003/530/CE a Consiliului din 16 iulie 2003 privind compatibilitatea cu piața comună a unui ajutor pe care Republica Italiană intenționează să îl acorde producătorilor săi de lapte.

În temeiul articolului 1 din respectiva decizie, ajutorul constând în acțiunea Republicii Italiene de a plăti ea însăși Comunității sumele datorate de producătorii de lapte ca urmare a taxei suplimentare pe lapte pentru perioada 1995/1996-2001/2002 și de a permite producătorilor respectivi să-și achite datoriile în rate eșalonate pe un număr de ani fără dobândă este considerată, în mod excepțional, compatibilă cu piața comună, cu condiția ca:

– producătorii să-şi achite integral datoriile prin rate anuale egale, iar

– perioada de achitare să fie de cel mult 14 ani, începând de la 1 ianuarie 2004.

În temeiul articolului 2 din decizie, ajutorul se acordă cu condiția ca Italia să declare la FEOGA valoarea totală a taxei suplimentare pentru perioadele vizate și să deducă datoria restantă în trei rate anuale egale din cheltuielile finanțate de FEOGA pentru lunile noiembrie 2003, noiembrie 2004 și, respectiv, noiembrie 2005.

Italia a declarat în mod corespunzător valoarea totală a taxei suplimentare pentru perioadele vizate printr-o scrisoare datată 26 august 2003.

Sumele reprezentând datoria restantă au fost deduse corespunzător din cheltuielile finanțate de FEOGA pentru lunile noiembrie 2003, noiembrie 2004 și noiembrie 2005.

Articolul 3 din decizie solicită autorităților italiene competente să raporteze anual Consiliului și Comisiei progresele înregistrate în recuperarea sumelor datorate de producători ca urmare a taxei suplimentare pentru perioada 1995/1996-2001/2002.

Autoritățile italiene au prezentat Comisiei cel de-al cincilea raport în temeiul acestei dispoziții, printr-o scrisoare din partea AGEA, datată 23 noiembrie 2009, privind plata ratelor pe anul 2008.

Plata taxei prin sistemul ratelor

Din totalul de aproximativ 23 300 de producători care datorează în prezent taxe pentru cele șapte perioade menționate în decizia Consiliului, dar care au obținut de la tribunalele naționale suspendarea plăților până la hotărârile definitive, 15 403 au optat pentru sistemul plății în rate. Opțiunea pentru sistemul plății în rate implică retragerea oricărei contestații în

curs. În plus, neplata oricăreia dintre ratele anuale atrage excluderea din sistem și, prin urmare, îi expune pe producători la executarea întregii sume datorate plus dobânda aferentă.

În 2004, înainte de plata primei rate, cei 15 403 de producători participanți datorau, în total, aproximativ 345 de milioane de euro, reprezentând aproximativ un sfert din valoarea totală a taxelor restante la nivelul producătorilor. Rezultă deci că au optat pentru plata în rate în special producătorii cu livrările excedentare cele mai mici. Dimpotrivă, producătorii cu livrări excedentare mai importante (aproximativ 8 000 de producători cărora li s-au facturat taxe neplătite în valoare totală de circa 1 miliard de euro pe cele șapte perioade în cauză) au preferat să nu participe la sistemul de plată în rate. Trebuie totuși menționat că, în 2008, autoritățile italiene au primit încă 95 de cereri pentru efectuarea plăților în rate, care corespund unei datorii de aproximativ 3 milioane de euro.

Cea de-a cincea rată, care trebuia plătită înainte de 31 decembrie 2008, se ridica la un total de 25 125 386,94 euro de la 12 038 de producători. Verificările efectuate de autoritățile italiene arată că, în 2008, 11 872 de producători şi-au plătit corect ratele totalizând 24 217 314,32 euro. Prin urmare, 98,5% din producători au plătit la timp 96,4 % din valoarea taxelor datorate pentru cea de-a cincea rată. La ratele anterioare – prima, a doua, a treia şi a patra – s-a plătit la timp 99,6%, 97,9%, 99,5% și, respectiv, 99,7% din sumele datorate. Aşadar, valoarea totală a taxelor recuperate în cadrul primelor patru rate este de aproximativ 127 milioane de euro (98,6 % din totalul sumei datorate).

Dacă aceste niveluri indică, fără îndoială, un angajament al producătorilor participanți de a-și îndeplini obligațiile, Comisia consideră că măsurile de *follow-up* luate de autorități în cazurile în care nu s-a plătit la timp sunt un indicator important în privința nivelului de angajament al autorităților de a asigura respectarea condițiilor sistemului și, în final, recuperarea integrală a taxei datorate.

La sfârșitul anului 2008, în cadrul celei de-a cincea perioade de plată a ratelor, 166 de producători nu-și plătiseră încă ratele în valoare de 908 072,62 euro. Potrivit informațiilor primite de la autoritățile italiene, toate aceste cazuri au fost notificate de autoritățile centrale autorităților regionale competente pentru ca acestea să impună plata întregii sume datorate (inclusiv dobânzile).

În această privință, Comisia observă totuși că al cincilea raport al Italiei nu oferă nicio informație asupra valorii taxelor recuperate efectiv în urma controalelor efectuate de autoritățile italiene și a eforturilor lor de a impune respectarea condițiilor de plată.

Taxele datorate pentru perioadele dintre 1995/96 şi 2001/02 care nu au fost incluse în sistemul ratelor

S-a menționat deja că participarea la sistemul ratelor este relativ redusă dacă se ține cont de suma a cărei recuperare este în cauză. Acest lucru înseamnă că recuperarea imediată a unor taxe în valoare de circa 1 miliard de euro de la aproximativ 8 000 de producători care au preferat să nu intre în sistemul ratelor a continuat să fie blocată de suspendarea ordinelor de plată acordată de tribunalele italiene în aşteptarea unor hotărâri definitive.

În rapoartele de evaluare înaintate anterior Consiliului, Comisia a apreciat că rapoartele anuale prezentate de Italia ar trebui să se refere explicit la litigiile cu privire la cele șapte perioade în cauză și să furnizeze detalii care să confirme efectuarea plății de către producătorii ale căror acțiuni în justiție au eșuat. În absența unor astfel de informații, Comisia nu este în

măsură să monitorizeze corespunzător progresele înregistrate în colectarea acelei părți din taxe care nu este inclusă în sistemul ratelor.

Cu toate acestea, spre deosebire de raportul anterior al Italiei, raportul cu privire la a cincea rată nu conține nici un fel de informații despre aceste acțiuni în justiție.

Totuşi, din informațiile suplimentare primite de autoritățile italiene în august 2009, reiese că administrația italiană a câştigat o serie de procese, suma totală în cauză fiind de circa 11 milioane euro. Comisia nu a fost însă informată dacă s-au colectat efectiv aceste sume. Conform aceloraşi informații din august 2009, tribunalele italiene continuă să judece contestații referitoare la un volum total de taxe de circa 529 milioane euro.

Comisia îşi exprimă regretul față de încetineala cu care se colectează acea parte a taxelor care nu a fost inclusă în sistemul ratelor şi față de informațiile insuficiente furnizate de autoritățile italiene. Încetineala afectează atât procesul judecătoresc (din circa 529 milioane de euro neplătite, aproximativ 527 milioane de euro sunt în dezbatere în procese care durează deja de cinci până la zece ani), cât şi procesul de recuperare a sumelor acolo unde procesele s-au încheiat (raportul italian despre a cincea rată nu conține informații despre recuperare, dar din informațiile anterioare rezultă că, până în 2008, s-au colectat în urma proceselor câştigate abia 300 000 de euro.

Concluzie

Comisia consideră că progresul înregistrat de autoritățile italiene în recuperarea sumelor datorate de producătorii care au optat pentru sistemul ratelor, aprobat de Consiliu în 2003 pentru perioadele dintre 1995/1996 şi 2001/2002, evidențiază o gestionare corespunzătoare a sistemului. Comisia deplânge însă faptul că, în lipsa oricăror informații despre sumele efectiv colectate de la producătorii participanți care nu şi-au plătit ratele şi care, în consecință, au fost excluși din sistem, nu este în măsură să evalueze nici eforturile depuse, nici progresul înregistrat în colectarea acestor taxe. Comisia consideră că este absolut necesar ca viitoarele rapoarte ale autorităților italiene să conțină informații suficient de detaliate despre acest proces de colectare.

În ceea ce privește taxele neincluse în sistemul ratelor şi a căror contestare se judecă în instanțele italiene, Comisia deplânge ritmul extrem de lent în care se avansează şi estimează că recuperarea taxelor în acest mod necesită o îmbunătățire semnificativă. După cum s-a arătat mai sus, Comisia consideră că, pe viitor, rapoartele Italiei trebuie să conțină informații suficient de amănunțite cu privire la recuperarea acelei părți din taxe care nu a fost inclusă în sistemul ratelor.